

neralsekretæren. Jeg havde Lejlighed til sammen med flere Medlemmer at stille Forslag om, at Generalsekretæren skulde have en mere tilbagetrukket Stilling, at han skulde være som en Departementschef, ogsaa hvad Lønningen angik, men det Forslag fik en krank Skæbne her i Tinget, der var ikke ret mange, der stemte for det; man holdt paa Ministerens Forslag, hvorefter Generalsekretæren skulde staa over Afdelingscheferne, fordi han skulde have det, som Ministeren kaldte den ministerielle Side af hele Virksomheden, og den Anskuelse sejrede jo ogsaa til sidst. Ganske vist blev Generalsekretæren ligestillet med Afdelingscheferne i Lønning, og i Landstinget havde man ogsaa ligestillet dem, hvad Navnet angaar, men til sidst fik man dog sat igennem, at han kom til at hedde Generalsekretær for netop at betegne, at han havde en Stilling over de andre. Jeg tror altsaa, at han godt kunde have udarbejdet Budgettet. Det har vi altsaa hidtil ikke faaet. Jeg beklager meget, at Ministeren mener, at det ikke en Gang kan komme til Finanslovforslagets anden Behandling. Men i saa Henseende er det jo Ministeren, der har fat i den stærke Ende.

Saa nævnede jeg et Eksempel fra Anmærkningerne til Finanslovforslaget paa, at man ikke havde, syntes jeg, taget tilstrækkeligt Hensyn til Forudsætningerne for Loven om Statsbanernes Styrelse. Jeg gjorde opmærksom paa, at man fortsætter med Ansættelse af Baneingeniører, der skal have særlige Strækninger eller Sektioner. Her overfor erklærede Ministeren, at det var en stor Misforstaaelse fra min Side, at dette skulde være i Strid med Lovens Forudsætning; det var aldeles ikke blevet slaaet fast i Loven eller nogen Forudsætning for denne, at Sektionsinddelingen skulde ophæves; tværtimod skulde Sektionsinddelingen gennemføres, og det baade for Bane- og Trafikafdelingens Vedkommende, saa hurtigt som muligt. Jeg er tilbøjelig til at mene, at det mere er en Strid om Ord end om Realiteter; det kan nemlig ikke være Ministerens Mening, at Sektionsinddelingen, som den fandtes i det Lovforslag, Ministeren fremsatte, og som blev vedtaget af Folketinget, skulde gennemføres saa hurtigt som muligt. Der stod i § 4 i det Lovforslag, Ministeren fremsatte, — og Lovforslaget blev for det paagældende Punkts Vedkommende vedtaget uforandret her i Folketinget —, at der „til Medhjælp ved Tilsynet med Trafiktjenesten samt med Banetjenesten og Banernes Ved-

ligeholdelse ansættes under Distriktscheferne henholdsvis Trafikinspektører og Baneingeniører, der hver især faar tildelt en bestemt Strækning (Sektion)“, men i det Forslag, der blev vedtaget efter Fællesudvalgets enstemmige Indstilling, lyder det paagældende Stykke saaledes: „Til Medhjælp ved Tilsynet med Trafiktjenesten samt med Banetjenesten og Banernes Vedligeholdelse ansættes under Distriktscheferne henholdsvis Trafikinspektører og Baneingeniører, hvis Virksomhed og Virkeomraade nærmere fastsættes af Ministeren efter Generaldirektørens Indstilling“. Saa naar man udtrykkelig har stemt en Bestemmelse ud, der gik ud paa, at enhver faar tildelt en vis Strækning, det, man i en Parentes kalder en Sektion, kan det ikke være Ministerens Mening, at man alligevel gennemfører det. Der staar ganske vist ikke i Loven, at der ikke maa tildeles dem Strækninger, men naar man nu udtrykkelig stemmer en Bestemmelse ud, som staar i Loven, kan der ikke være Tale om, at Ministeren fastholder, at saa skal man alligevel kunne gennemføre denne Institution. Det, som Ministeren har tænkt paa, maa være det, som staar i Slutningen af det af mig citerede Stykke, at disse Baneingeniører og Trafikinspektører skal have deres Virksomhed og Virkeomraade nærmere fastsat af Ministeren efter Generaldirektørens Indstilling. Det, som her er kaldt „Virkeomraade“, maa jo være det, som Ministeren tænker paa, naar han taler om, at selvfølgelig skal vi have Sektioner. Det er altsaa ikke Sektioner i Lovens Forstand, men et vist Virkeomraade, han tænker paa, gaar jeg altsaa ud fra. Naar der bliver ansat til Hjælp for Distriktschefen et vist Antal Baneingeniører i første Distrikt, som antagelig bliver Sjælland med København, saa vil naturligvis en fornuftig Distriktschef sige til den ene Baneingeniør: Se, Du har det Stykke, og Du har det Stykke o. s. v. Men det er ikke det, der har været Tale om, det er ikke det Punkt i Loven, der var Strid om. Man er gaaet ud fra som givet, at paa den Maade faar hver Baneingeniør sit Virkeomraade nærmere fastsat. Hvis det var det, der var tilsigtet ved Bemærkningerne til Finanslovforslaget, skal jeg sige, at saa synes jeg, at man kunde have gjort det — undskyld jeg gentager det — mere hensynsfuldt overfor Rigsdagen, for saa kunde man have skrevet i Bemærkningerne til Finansloven: Da man maa antage, at det nuværende Antal Baneingeniører ikke vil være til-